

BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN der Stad Groningen maken bekend, dat op *Vrijdag*, den 23 December 1831, des voormiddags te elf uren, in één der Vertrekken van het Raadhuis dezer Stad, door H. E. A. Gecommitteerde, op nadere approbatie, publiek zullen worden Verpacht, voor den tijd van één jaar, de navolgende Objecten:

- 1.) Het Vallaat te Martenshoek.
- 2.) Idem te Zuidbroek.
- 3.) Het Grasgewas in het Foxholster Bosch.
- 4.) Het Stads contingent, of een vierde der Vrachtlouwen van het Winschoter Veer.
- 5.) Idem van de Landveren.
- 6.) Idem van het veer op de Nieuwe Schans.

En op *Dinsdag*, den 27 daaraanvolgende, op den zelfden tijd en plaats, voor den tijd van drie jaren:

- 1.) Het Grasgewas van de vlakke tusschen de Ooster- en Heere-poort.
- 2.) Idem van de Heere poort tot aan den Nieuwe Weg.
- 3.) Idem van den Nieuwe Weg tot aan Marwix Pijp.

En voor een jaar:

- 4.) Het Moddergeld.
- 5.) Het Kraangeld.
- 6.) Het Stedegeld der Wekelijksche Voor- en Najaars-Beestenmarkt.
- 7.) De Visscherijen buiten en binnen de Stad.

Waarvan de Conditieën van heden af ter Stads Secretarij ter lezing liggen.

Groningen den 12 December.

Burgemeester en Wethouders: J. F. VAN IDDEKINGE.

De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: R. LOHMAN.

DUITSCHLAND EN AANGRENZENDE RIJKEN.

BERLIJN den 6 December.

In de Courant van Dusseldorp leest men het volgende artikel uit Parijs: „Men verzekert, dat er een protokol bestaat, hetwelk de ontruiming van Venlo en de Citadel van Antwerpen binnen eenen bepaalden tijd beveelt. De Mogendheden blijven onveranderlijk op eene algemeene ontwapening aandringen, en zullen niet dulden, dat de hardnekkigheid van eene Mogendheid des derden rangs aan het herstel der algemeene vredes-gezindheid hindernissen in den weg legt.”

De Pruisische troepen aan den Rijn keeren, volgens berichten uit Aken en Dusseldorp, allengskens van de nimmerste grenzen naar derzelver vorige stellingen terug.

HANOVER den 7 December.

Er zijn in dit koninkrijk, in alles, 96 personen door de *cholera* aangetast ge worden, waarvan er 35 genezen en 61 gestorven zijn. Nieuwe aanvallen dezer noodlottige ziekte hebben tot heden toe geene plaats gehad, zodat wij in oas land voor het tegenwoordige voor haar geweld gevrijwaard zijn.

GROOT-BRITANNIJE.

LONDON den 7 December.

Het Hoogerhuis heeft een adres van antwoord op 's Konings aanspraak eenstemmig aangenomen, nadat de ministers hadden verklaard, zich niet te verzetten tegen een amendement van lord Harrowby, inhoudende, dat Z. M. bedankt werd voor de mededeeling van de hoop, welke hij voedde, dat de Koning der Nederlanden tot de schikkingen der Conferentie zoude toetreden. Lord Aberdeen heeft echter aangemerkt, dat hij wel begeerde te weten, waarop die hoop berustte; — dat het besluit, om Holland te dwingen, betreffende de vaart op deszelfs binnenwateren, hoogst onregtvaardig was, en dat de bevolking wel beraad scheen, om den Koning in staat te stellen, ten einde dergelijke dwingelandij af te wijzen.

Lord Grey heeft geantwoord, dat hij hoopte, dat zijne lordschaps redevoering niet mocht strekken, om den afkeer van Holland van de gemaakte schikkingen te vermeederen, en dat hij gaarne zou hebben gezien, dat deze aanmerkingen waren teruggehouden, totdat hij zich meer volledig over de zaak had kunnen verklaren, dan hem voor als nog veroorloofd was. Voor het overige verklaarde de genoemde minister, dat hij in den toestand van Z. M. den Koning der Nederlanden en in de algemeene belangen van Europa menigvuldige redenen zag, waarom die Vorst tot de gemaakte bepalingen zoude toetreden; — dat België, voor het genot van de vaart op de Hollandsche kanalen, vele voordeelen aan Holland had afgestaan; — dat het niet aan de tegenwoordige ministers van Engeland, maar aan het vorige bestuur te wijten was, dat de Koning van Holland beroofd was van zijne provincien, — en dat onder de leden der Conferentie niemand meer begeerig was, om Holland, Englands euden bondgenoot, tot een welvarend Rijk te maken, dan de ministers van Engeland!!!

— Gisteren heeft het comité der effecten-beurs besloten, om het papier eener ten behoeve van Donna Maria gedane leening ter beurze te ontvangen. Daar de dividenden der vorige Portugesche leening onbetaald blijven, kon er eigenlijk geene tweede toezetaten worden, maar het comité heeft in aanmerking genomen, dat deze wanbetaling geenszins aan de jonge Koningin, maar aan Don Miguel te wijten is. Ook moet men de verzekering ontvangen hebben, dat het gouvernement dezer Vorstin voornemens is, om, in geval zij op den troon hersteld wordt, terstond in de betaling der achterstallen van de oude leening te voorzien. De nieuwe is aangegaan voor een nominaal bedrag van twee millioenen sterling, tegen eenen interest van 5 pCt. en tot den prijs van 48 pCt. De verder voorwaarden zijn, dat de intekenaren oogenblikkelijk een depositum van 8 pCt. betalen; dat de regering van Donna Maria het regt zal hebben, om nog 5 pCt. te vorderen, doch niet voordat zij meester zal zijn van eenig deel gronds in Portugal; dat, deze 5 pCt. niet betaald wordende, de vorige 8 verbeurd zullen zijn; dat het overschot der leening niet gevorderd zal kunnen worden, voordat de regering der Koningin te Lissabon gevestigd is, en eindelijk dat, bijaldien de expeditie ganschelijk mislukt, de terugbetaling der 8 pCt. verzekerd zal zijn op zoodanig grondgebied, als de Koningin buiten het vaste land van Portugal zal bezitten.

De Portugesche schooner van oorlog, die eenen tijd lang te Portsmouth gelegen heeft om te repareren, is den 4 dezer buiten de haven en te Spithead voor anker gekomen, om de andere schepen, welke Donna Maria's vlag voeren, in te wachten. Over derzelver vrijgeving heeft Don Miguel's consul-generaal, de heer Sampayo, zich zeer bezwaard en in vertoogen, bij lord Palmerston gedaan, beweerde, dat wij volgens de traktaten gehouden waren, Portugal tegen al deszelfs vijanden te ondersteunen. Lord Palmerston moet geantwoord hebben, dat wij hiertoe niet gehouden zijn, in geval van burger-oorlog, noch tot handhaving op den troon van eenen Prins, dien wij nimmer erkend hebben. Verder schijnt van ons gouvernement verlangd te zijn, dat het de personen, die door deze uitrusting de wet tegen de werving ter dienst van buitenlanders geschonden hadden, in regten zou vervolgen; doch dit verzoek is mede afgewezen, onder bijvoeging, dat de verzoekers zelf, zoo zij wilden, krachtens die akte ageren konden.

Van den roden. In de zitting van het Huis der Gemeenten, van den 7den, heeft de heer Hume de staatkunde van het ministerie, ten aanzien van Holland en België, bestreden. Hij oordeelde, dat men zich in 't minst niet had behooren in te laten in de geschillen der beide landen; — dat andere Rijken thans even zeer bepalingen konden maken omtrent eene afscheiding van Engeland en Ierland, — en dat het met de bepalingen en de eer van Groot-Brittannië streed, ten gevalle van het Heilig Verbond, aan hetwelk Engeland zich nu scheen te hebben aangesloten, gedurende den winter eene Britsche vloot in Duits te onderhouden.

De minister Palmerston heeft daarop geantwoord, dat, indien men Holland en België aan zich zelf had overgelaten, daardoor Europa in eenen algemeenen oorlog zoude zijn gewikkeld; — dat de vergadering, wanneer zij nader bekend zoude gemaakt worden met de handelingen van de Conferentie, zoude inzien, dat de belangen van Groot-Brittannië behartigd waren, (nu, daaraan zal wel niemand twifelen.) — en dat, voor het overige, de uitslag der handelingen van de Conferentie geweest was, dat Holland in een' beteren toestand geplaatst was, dan waarin dat land immer te voren verkeerd had, en dat aan België dat

bestuur en die souverain gewaarborgd waren, welke het volk begeerde.

Gisteren heeft graaf Aberdeen in het Hoogerhuis aangekondigd, dat de hertog van Wellington, die thans ongesteld is, voornemens was, om, zoodra mogelijk, eene motie te doen betrekkelijk de zaken der Nederlanden, omdat deze aangelegenheden nu tot eene crisis gekomen waren, waarin de eer en regtvaardigheid van Groot-Brittannië daadwerkelijk betrokken waren.

— Den 5den is de ratificatie van het vredes-verdrag, door Vorst Leopold, van Brussel naar de onderscheidene hoven verzonden. In de verwachting, dat al de Mogendheden het traktaat zullen ratificeren, zijn reeds de personen bestemd, welke als Belgische ambassadeurs naar de vijf hoven zullen vertrekken.

Op de vraag van het Belgisch gouvernement, welken weg de Conferentie zoude inslaan, bijaldien Holland bleef weigeren toe te treden tot het vredes-traktaat, is aan den Belgischen gezant geantwoord, dat men zich daarover niet konde uitlaten, alvorens de ratificatie van het traktaat ook van de zijde van Rusland zoude ontvangen zijn. Wanneer die ratificatie zal zijn ingekomen, zal lord Palmerston deze aangelegenheid in het Parlement ter tafel brengen.

— Volgens bericht uit Lissabon, van den 27 November, bleef Don Miguel de door het Britsche gouvernement geëischte voldoening voor de aangedane beleedigen weigeren, en werden de toebereidselen tot tegenweer met den meesten ijver voortgezet.

— De *cholera* vermindert nog geenszins te Sunderland, en heeft zich ook in de omstreken, als Newcastle en Houghton-le-Spring, vertoond.

— In Ardahan, nabij Gort, in het graafschap Limerick, hebben den 4 dezer eenige onlusten plaats gehad, die tot het plegen van baldadigheden aanleiding gegeven en ten laatste ook de tusschenkomst van de politie en der militaire magt vereischt hebben. Zoo men verneemt, zijn de gemoederen van de koolmijngravers te Bilson en te Oldbury, in het graafschap Birmingham, tot geene bedaardheid terug gebragt, maar nog zeer aan het gisten.

F R A N K R I J K.

P A R I J S den 8 December.

De bij de Polen gediend hebbende generaals Romarino, Langermann en Schneider zijn den 4ten in Straatsburg aangekomen, en aldaar door eene talloze menigte met de uithungdigste geestdrift ontvangen. Reeds te twee uren op den middag was een groot deel der bevolking in beweging, en eene ontzettende menigte, onder welke men meer dan tweedaizend nationale garden en een aantal militairen telde, begaf zich tot aan de groote Rijnbrug; de studenten bij de onderscheidene faculteiten der akademie van Straatsburg, nagenoeg 400 in getal, en tot teeken van rouw een zwart vaandel met den Poolschen adelaar met zich voerende, verbeidden de drie generaals aan het tolhuis van de Rijnbrug. De muziek der artillerie en van het tweede bataljon der nationale garde had nabij hetzelfde punt post gevat. Tegen drie uren verschenen de generaals; onder het aanhooren van den kreet: *Leven de dappere verdedigers van Polen!* werden de paarden afgespannen en werd het rijtuig door meer dan honderd personen stadwaarts getrokken. Na eenen rogt van twee uren, kwam de stoet aan het hôtel de l'Esprit, waarvan het balkon met Poolsche en Fransche vlaggen versierd was.

Het Poolsche comité, in rouwgewaad en met krip om den arm, ontving de generaals bij derzelver afstappen van het rijtuig. De stad werd verlicht.

Uitgeen de rust had kunnen verstoren, was, dat de post aan de poort van Austerlitz, die, op daartoe bekomen order, de studenten wilde beletten, met het vaandel uit te trekken, hetwelk zij niet slechts in de stad niet hadden ontrold, maar zelfs verborgen hadden gehouden; weldra echter de onmogelijkheid ziende, om zulks te keer te gaan, hadden de militairen hun den doortog vrij gelaten.

— Te Bayonne heeft men afbringer plakkaten aangeslagen gevonden. Daarbij werd het volk aangemaand, om het voorbeeld der Lyonnezen te volgen en ook om het betalen der belastingen te weigeren.

Ook te Brest moet zich ontevredenheid onder het werkvolk over de belastingen openbaar hebben.

Men spreekt van eene verandering in het ministerie. De heer Odillon Barrot zou het departement van binnenlandsche zaken verkrijgen en de heer Casimir Perrier de portefeuille van buitenlandsche zaken op zich nemen.

Men verhaalt, dat de heer de Flahaut den Prins de Talleyrand als ambassadeur van Frankrijk bij het Engelsch kabinet zal vervangen en de Prins als gezant naar Petersburg zal gaan.

Zoo men de geruchten mag gelooven, zou er plan zijn, om een gedeelte der nationale garde in de noordelijke departementen mobiel te maken, daar de helft van het leger van het Noorden naar binnenlands terug geroepen is. Dit zou echter weinig beantwoorden aan de beloften, die het ministerie dezer dagen zoo menigwerf herhaald heeft, omtrent eene algemeene ontwapening.

— Een onder dagbladen drukt zich, het verslag der zitting van de Kamer der Afgevaardigden van gisteren zeer bekortende, uit als volgt: „De Afgevaardigden schijnen weinig belang in de deliberatiën der Kamer te stellen; het publiek volgt daarin de Afgevaardigden na, en wij volgen het publiek.”

Desniettemin heeft opgemelde Kamer in die zitting een opmerkelijk amendement aangenomen, waarbij alle straf op het valscheijk aannemen van titels van adelwordt afgeschaft, zoodat men zich in het vervolg straffeloos mijnheer de markies, mijnheer de graaf van . . . enz. zal kunnen laten noemen.

— Zoo wij wel onderrigt zijn, zullen er onverwilt geregeltelijke vervolgingen tegen de Sint-Simonisten in het werk gesteld worden; deze maatregel is, naar men zegt, in den raad van ministers goedgevonden geworden. Men zegt, dat men den Sint-Simonisten alle godsdienstig kenmerk zal ontzeggen en hen slechts als politieke economen zal vervolgen.

Van den roden. Gisteren nacht is de hertog van Rovigo vertrokken, om het bevel over de militaire divisie van Algiers op zich te nemen. Hij wordt vervuld door den generaal Trezel, die te voren in Griekenland het bevel heeft gevoerd en thans chef van den staf der armee in Afrika zal zijn. Den generaal Trobiant, oud aide-de-camp van den maarschalk Dayoust, zal het bevel over Oran worden opgedragen. Ook zal spoedig derwaarts een aantal burgerlijke ambtenaren vertrekken, onder de orders van den heer Pichon, die tot administrateur der kolonie benoemd is.

— Bij de Afgevaardigden heeft de heer Portalis voorgesteld, om het rouwfeest, dat den 21 Januarij van elk jaar ter herinnering van den dood van den ongelukkigen Lodewijk XVI gevierd werd, af te schaffen. De Kamer heeft bijna met eenparige stemmen besloten, dit voorstel in overweging te nemen. Dezelfde Gedeputeerde heeft ook voorgelagen, om het vieren van feest- en zondagen af te schaffen.

N E D E R L A N D E N.

's GRAVENHAGE den 11 December.

De gouverneur der provincie Zeeland heeft, bij eene aanschrijving van den 30 November, aan zijne onderhoorigen bekend gemaakt, dat het binnenkomen der havens te Vlissingen, aan vaartuigen of sloepen, na zonne-ondergang tot zonne-opgang is verboden, hebbende de schildwachten in last, zulks te beletten; terwijl daarvan alleen zijn uitgezonderd de vaartuigen met militaire zendingen belast, welke alsdan van een verkenningsein, bij het militair gezag bekend, zullen moeten zijn voorzien; dat het eveneens verboden is, die vesting te naderen, anders dan langs de groote en gewone wegen; dat het niet geoorloofd is, zich in derzelver buitenwerken te vertoonen, zullende op degenen, welke zulks overtraden, en niet onmiddellijk aan de waarschuwing der schildwacht gehoor geven, met scherp gevuld worden, en eindelijk, dat op de Wester-Schelde en Reede van Rammekeens, na zonne-ondergang tot haren wederopgang, geene scheepvaart zal worden gedoogd; hebbende het voor de vesting liggende wachtschip bevel, om die, des noods met zijn geschut, te keer te gaan.

Van den 12den. Uit de processen-verhaal der afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, omtrent de wet op het personeel, blijkt, dat de afdeelingen, in het algemeen, verlangd hebben, over den jare 1832, als een' buiten-

gewonen last, opcenten te heffen op de bestaande personele belasting, in plaats van de voorziening in de behoeften door partiële wijzigingen, gedeeltelijk te zoeken, waardoor de belastingswetten meer en meer uit haar verband worden gerukt, door bijvoegsels, aanhangsels en gedeeltelijke wijzigingen worden veranderd en in één oogenblik veranderingen daartstellen, die een rijper onderzoek en overweging vereischen, dan de korte tijd, binnen welken zij moeten werken, toelaat.

Met betrekking van den op nieuw voorgedragen zevenden grondslag op het personeel, de belasting op de bouwpaarden en het rundvee, is aangemerkt, dat deze wet, slechts voor een jaar werkende, de invoering van dit middel niet aan nemelijk maakt; dat het invoeren daarvan nadeelig zou werken op den landbouw en de vee-fokkerij, en het voortbrengend middel zelven zou drukken. Sommige leden gaven in overweging, of niet ten minste het rundvee beneden de twee jaren van de belasting ontheven zou kunnen worden, vermits men alsdan daarvan nog weinig nut kan trekken. Het voorgestelde omtrent de paarden gaf ook aanleiding tot deze uitzondering.

Van den 13den. Door Zijne Majesteit is benoemd tot gewoon Hoogleraar in de geneeskundige faculteit der Hoogeschool te Groningen, de heer A. A. Sebastiaan, Chirurgijn-majoor, Professor bij het groot Rijkshospitaal te Utrecht.

De antwoorden van het Gouvernement op de aanmerkingen der afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, wegens de begroting der Staats-uitgaven over den jaar 1832, zijn thans gedrukt en aan de leden rondgedeeld. Op eenige algemeene aanmerkingen is door het Gouvernement hoofdzakelijk geantwoord, en wel, in de eerste plaats, wat den vorm betreft, waarin het aangeboden ontwerp van begroting is opgemaakt, dat het, met opzigt tot het thans loopend jaar, bij de bestaande noodzakelijkheid van veranderingen in de eerste afdeeling of tienjarige begroting, heeft getracht den, zijns erachtens, grondwettigen gang en vorm te behouden; en, in de tweede plaats, op een betoog wettigen gang en vorm te behouden; en, in de tweede plaats, op een betoog wettigen gang en vorm te behouden, en dat eene billijke behandeling van 's lands ambtenaren niet met het voortdurend bestaan van den Staat onverenigbaar is; zoo mede, dat het noch met de redelijkheid, noch met de waardigheid van het Gouvernement zou overeen te brengen zijn, om zonder eenige tegemoetkoming uit hunne betrekkingen te verwijderen diegenen, welke, door bijzondere omstandigheden, misbaar, echter door die dienst buiten de gelegenheid zijn gebleven, om zich op eenige andere wijze een bestaan te verzekeren en ook in de tegenwoordige oogenblikken geen uitzigt hebben op een spoedigen goeden uitslag der daartoe nog aan te wenden pogingen.

Omtrent het geuit verlangen, dat de Staats-secretarij zou behooren te vervallen, dat het getal der leden van den Raad van State behoorde te worden verminderd, de beide orden onder ééne kanselarij ineengusmolten en het departement voor de zaken der Hervormde kerk gesupprimeerd zou worden, is geantwoord, dat dit in verband staat met de binnenlandsche Staats-aangelegenheden, waaromtrent door den Koning aan Hun Edel Mogenden is verklaard, dat hare regeling Hoogstdezelfs aandacht niet ontglipte, maar dat de voordragten daartoe eerst dan met vrucht zouden kunnen geschieden, wanneer de buitenlandsche aangelegenheden zouden geregeld zijn.

Met betrekking tot het departement van buitenlandsche zaken is de Regering van oordeel, dat, wat het personeel aangaat, het uit hoofde der veelvuldige werkzaamheden, welke bij dat departement moeten verricht worden, en die, door den minderen omvang van het Rijk, weinig of niet verminderd, ja zelfs in de laatste maanden merkkelijk vermeerderd zijn, het voor het tegenwoordige niet mogelijk is, om dat getal, hetwelk zeer gering is, te verminderen. Ten opzichte van de kosten der zendingen buiten 's lands is aangevoerd, dat de tegenwoordige raming, vergeleken met die van 1831, doet zien, dat men thans voor dit onderwerp f 88,400 minder vraagt, dan toen. De Regering heeft tevens kennis gegeven, dat sedert de laatste maanden verscheidene Belgische ambtenaren uit de Nederlandsche diplomatieke dienst ontslagen zijn, zoodat het overblijvend getal zich thans tot vier bepaalt. Bij de missie van Denemarken en bij het Duitsche Bondgenootschap zijn geene Belgen aangesteld, wordende de eerste waargenomen door eenen Noord-Nederlander en de andere door eenen Luxemburger.

Ter beantwoording van het uitgedrukt verlangen, om het departement voor de zaken der Roomsche-Katholieke eeredienst weder met het departement van binnenlandsche zaken te vereenigen, is aangevoerd, dat het Koninklijk besluit van den 4 December 1829 niet alleen in het belang der zudelijke gewesten was; dat ook in Noord-Nederland de behandeling dezer zaken gewigtig is en van eenen teederen aard, zoodat de uitsluitende zorgen van het hoofd van een departement daaraan wel schijnen te mogen worden besteed, immers in een tijds-gewricht, waarin nog veel daaromtrent te regelen valt, en dat, indien er wezenlijk eene noemenswaardige bezuiniging uit de zamenvoeging van het departement voor de Roomsche-Katholieke eeredienst met eene andere administratie kon voortvloeijen, het dan nog zeer bedenkelijk moet blijven, om, onder zulke omstandigheden, alleen ter besparing van eenige duizende guldens, weder tot zulk eene vereeniging over te gaan. Ook kan men de redenering niet toegeven, dat de instelling van bisdommen in Noord-Nederland, door de afscheiding van België, als van zelve voor vervallen zou moeten worden gehouden, of dat door die gebeurtenis alle vroegere bepalingen omtrent het Roomsche-Katholiek kerkgenootschap, voor het geheele toen vereenigde Koninkrijk aangesteld, thans, door den afval der zuidelijke gewesten, voor de belijders van die godsdienst in de noordelijke provinciën zouden verloren zijn; men meent in tegendeel, dat het onbepaald aannemen van zulk een beginsel tot gevolgen zou kunnen leiden, welke even zeer door de billijkheid als door de staatkunde zouden moeten gewraakt worden.

Met betrekking tot het bedrag der rente van de nationale schuld, hetwelk op de begroting over $\frac{1}{2}$ gebragt is, waarmede zich eenige afdeelingen niet hebben kunnen vereenigen, is gezegd, dat die berekening voor als nog berust en niet anders berusten kan, dan op die bepaling van schuldverdeling, tot welke Zijne Majesteit is toetgetreden; dat eene andere evenredigheid, daaromtrent aan te nemen, schadelijk voor de Staatsbelangen zou kunnen worden, en ons kunnen prejudiciëren ten aanzien van de sustenuen, welke ter bevordering van die belangen nog kunnen worden gevoerd.

Wat betreft de perceptie-kosten, welke door de afdeelingen als zeer hoog en bezwarend voor den Lande worden beschouwd, houdt zich de Regering verzekerd, dat de vergelijking der perceptie-kosten met die van andere landen, en vooral met die van vroegere tijden in ons Vaderland, eene zeer voordeelige uitkomst zou opleveren, indien men daarbij in het oog houdt, dat thans onder hetzelfde financieel beheer begrepen zijn de regten van in-, uit- en doorvoer, de accijnsen en directe belastingen, waarvan de eerstgenoemde aan perceptie-kosten gewoonlijk op ongeveer een derde van de opbrengst werden geschat.

Ten opzichte van het departement van oorlog heeft de Regering verklaard, geen oogmerk gehad te hebben, om, bij die begroting van 14 of 12 millioenen, eene raming te leveren van hetgene werkelijk voor het leger, op den voet van vrede, noodig zou wezen, nadat de vrede werkelijk daar zou zijn, en wanneer daarna de sterkte der armee en al hare instellingen zouden kunnen worden gewijzigd, maar dat men eigenlijk niet anders bedoeld heeft, dan een krediet van f 12,100,000 te vragen, waarop de uitgaven, in de onderstelling, dat de vrede in het algemeen tot stand kon komen, aanvankelijk zouden kunnen worden geaffecteerd; en dat, om die aanvraag, in den vorm ten minste, eenige gelijkheid met de vorige begroting te doen hebben, het stuk is ingediend, hetwelk het onderwerp dezer nadere inlichtingen uitmaakt.

Omtrent de bedenkingen, waartoe het departement voor de nationale nijverheid en de koloniën aanleiding heeft gegeven, is geantwoord, dat de uitzigten van den gouverneur-generaal van Nederlands-Indië, omtrent een voorschot op de inkomsten van die koloniën over het thans loopend jaar, den Koning den wensch hebben ingeboezemd, om van de magt, bij artikel 60 der grondwet aan Zijne Maj. overgelaten, gebruik te maken, ten einde al aanstonds dat overschot te doen strekken tot verligting der belastingsschuldigen in het Moederland, en dat Zijne Majesteit tot dit oogmerk meest doelmatig heeft geacht, dat overschot te bezigen tot dekking der kosten van het departement van algemeen bestuur, waaronder de koloniën staan.

Achter deze antwoorden zijn gevoegd eenige staten, waaronder een, behelzende eene opgave van de op den 1 October 1831 zich in leven bevindende en ten laste van Noord-Nederland geblevene gepensioneerden, ingeschreven in het grootboek der gewone pensioenen. Het getal der gepensioneerden bedraagt 2771, welke gezamenlijk f 857,256 pensioen trekken. De oudste dier gepensioneerden is in het jaar 1734 geboren en thans 97 jaren oud.

AMSTERDAM den 13 December.

Onze dagelijkse estafette brengt ons heden de Brusselsche en andere Belgische dagbladen van gisteren, Maandag, den 12 dezer, aan, waaruit het volgende:

Moniteur: Z. M. de feestpartij wel hebbende willen aannemen, die door de met de voorbereidselen tot dezelve belaste commissie aan H. Denzelven, uit naam der stad Brussel, is aangeboden, zoo worden heeren intekenaren verwittigd, dat daar toe de aanstaande oudejaars-nacht, den 31 dezer, is bepaald. De intekeningsprijs is 20 gulden voor een persoonlijk entree. Het Bal zal met een prachtig souper worden besloten; ook gedurende hetzelfde zullen er verscheidingen worden aangeboden.

Belge: Verhonger en gebrek, ellende van binnen, eerloosheid naar buiten; een Koninkrijk zonder magt of kracht en ontbloot van ieder middel tot deszelfs verdediging; de roem onzer krijgsvanen geschandvlekt; eene overzware schuld; een verbrokken land; zietdaar, wat wij te danken hebben aan de lieden, die de teugels van het voorloopig bewind hebben in handen gehad; zietdaar, in welk eenen afgrond van rampspoed zij ons hebben neêrgerstort.

Courier: Den 16 dezer zal de sluiting van het vredes-traktaat, als ook het op dien dag invallende geboortefeest des Konings door een piegtig *Te Deum* in de St. Gudulekerk worden gevierd.

Emancipation: De voorbereidende werken tot het aanleggen der ijzerbaan, tusschen Antwerpen en de Rijnprovinciën, worden ijverig voortgezet; onderscheidene ingenieurs zijn ter plaatse tegenwoordig, en het plan zal met januarij aanstaande aan den Koning worden aangeboden. De weg zal 35 à 38 mijlen lengte hebben; een beladen wagen zal denzelven in hoogst genomen 24 uren doorloopen; daaruit kan men opmaken, welk voordeel die weg aan den Belgischen handel zal toebrengen, zoo wel met opzigt tot spoed, als bezuiniging. Overigens dient geleet te worden, dat deze nieuwe vervoerwijze ons ontheffen zal van voortaan meer de Hollandsche rivieren te bevaaren.

Z. K. H. de Prins Opperbevelhebber des legers is Zaterdag morgen te half elf, uit 's Gravenhage, met het Koninklijke stoomjagt, in het hoofdkwartier te 's Bosch terug gekeerd.

Uit 's Gravenhage ontvangen wij heden het volgende schrijven, in dat gisteren:

„De zitting met gesloten deuren is zeer laat afgeloopen. De daarin gedane mededeelingen zijn niet geheim, zullende de stukken evenwel als nog door den druk niet publiek gemaakt worden. Zie hier, wat ik van den een' en ander' heb kunnen vernemen. De Conferentie te Londen moet op nieuw besloten hebben, na de ontvangst van de reeds bekende nota onzer gevolmagtigden te Londen, aangaande de 24 artikelen, niets aan die artikelen te veranderen, en vooral geene hervatting der vijandelijkheden te zullen gedoogen. Het schijnt, dat in vele der staatsstukken van de vijf gevolmagtigden uitbundige lof aan de Hollandsche Natie wordt toegezwaaid, en de toetreding tot de 24 art. aan den Koning aangeraden, als zullende zijn roem verhoogen. Een 25ste art. wordt hem aangeboden, waarbij de Mogendheden zich horg zouden stellen voor de naarleving van het traktaat. Ondertusschen hield ons Gouvernement zich met het onderzoeken van de 24 art. bezig: de uitslag daarvan was, dat onze gevolmagtigden te Londen last ontvingen, om op de stelligste wijze tegen de 24 art. te protesteren. De tegenwerping, gegrond op het protokol van Aken, de inbreuk op hetwelke de Conferentie had willen wegcijferen met te zeggen, dat onze gevolmagtigden gedurig waren gersadpleegd geworden, werd daarbij staande gehouden. Het schenden der regten van den Groot-Hertog, en het verwarren van dezelve met die van den Koning, het ongehoorde van het toekennen aan eene vreemde Mogendheid het uitoefenen van een toezigt op het loodswezen en de bakenen in onze rivieren, en het niet minder ongehoorde van het afstaan van het regt van eigendom op onze eigene rivieren, het zonderlinge denkbeeld, om bij eene zekere likwidatie het active te deelen, het passieve voor rekening van eene der partijen te laten, waren de hoofdbezwaren, terwijl de bijlage A van het 12de protokol gedurig van onzen kant werd ingeroepen.

De heer *Verstolk van Soelen* moet in zijne aanspraak, in het voorbijgaan, maar evenwel op eene indruk makende wijs, geuigd hebben van het *enig doel* van het Gouvernement, om de scheiding daar te stellen op billijke voorwaarden. Pijnlijke gevoelens moet de minister in de Vergadering hebben doen ontstaan, door het mededeelen van eenige nota's, gewisseld met de Duitsche Bondsvergadering. Indien ik wel onderricht ben, heeft de Bondsvergadering Z. M. tweemaal aangeschreven, om te mogen weten, wat zijn besluit was betrekkelijk zijn Groot-Hertogdom. De Koning Groot-Hertog antwoordde niet, toen de Bondsvergadering, door de Conferentie op nieuw aangeschreven, om zich aangaande Luxemburg te verklaren, aan den Groot-Hertog eenen derden keer schreef, onder bedreiging van, zoo het antwoord binnen 4 weken niet was ontvangen, hem te beschouwen als toetredende opzettelijk Luxemburg tot de bedoelingen van de Conferentie. De Groot-Hertog heeft hierop doen antwoorden, dat de Vergadering geen het minste regt had, om over het grondgebied van een' der verbondene Staten te beschikken; dit regt is niet af te leiden uit de artikelen van het Verbond; maar dat geen der Staten iets van zijn territoir konde afstaan of veranderen, ten zij met goedvinden van de Vergadering. Hij protesteerde dus tegen de handelwijze van de Vergadering, terwijl hij haar de verzekering gaf, dat hij niets van het grondgebied van Luxemburg zoude afstaan of verruilen, zonder de Vergadering vooraf daaromtrent te hebben gersadpleegd.

Wij zijn dus verlaten van allen, en Duitschland, waar wij meenden, dat het gevoel van regt en eer meer levendig was, dan elders, sluit zich geheel aan onze verdrukkers aan, door het miskennen van de regten van het medelid der Bondsvergadering, den Groot-Hertog. — Maar onverschrokken blijft onze Vorst. — Ja, Hij steunt op Hem, wien men geen' bondgenoot noemen kan. In zijn vertrouwen op den Almagtigen, in zijn Heilig Geloof zoekt hij standvastigheid. — In de liefde van zijn volk zal hij balsem vinden voor de diepe wonden, door koele bloedverwanten, trouwelooze bondgenooten, geslagen. — Deze laatste hoon moet onzen geëerbiedigden Koning diep getroffen hebben; zij heeft zijn vast besluit niet doen wankelen. De minister moet nagenoeg de volgende woorden gezegd hebben: U. E. M. zullen ontwaren, dat het Gouvernement stellig besloten heeft, niets aan verdrukking en willekeur toe te geven, om des noods, in volharding en moed, onze voorvaderen te evenaren.

Van den 14den. In het *Journal du Havre*, van den 5 December, leest men: „Gisteren avond half tien heeft te Havre, op de Quai de la Barre, tusschen Amerikaansche matrozen en eenige onzer zeelieden en havenwerkers eene vrij hevige vechtpartij plaats gevonden. De naar de plaats des gevechts geroepte nationale garde was niet toereikend, om de orde te herstellen, doch is dit doel door medewerking der soldaten van het garnizoen bereikt geworden.”

— In een dagblad van Kassel leest men het volgende: „Gisteren avond (7 Dec.) heeft eene beklagenswaardige gebeurtenis onze stad in droefheid gestort. Op het Frederiksplein en nabij den schouwburg was eene groote menigte volks zamengekomen en begroette H. K. H. de Keurvorstin met uitbundig gejuich; 'herzelfde had ook plaats bij hare komst in den schouwburg. De steeds aangroeiende volksmassa, waarvan ook eenigen in de zaal waren gedrongen, week den ganschen avond niet van de plaats; zoo het scheen, waren de pogingen der politie-beambten, om het volk tot uiteengaan te bewegen, vruchteloos. Totdat eindelijk, kort vóór het einde der vertooning, de volksdrommen door kavallerie en artillerie met geweld van wapenen uit elkander werden gedreven, waarbij vele personen gekwetst geraakten.”

— Uit 's Hertogenbosch ontvangen wij het volgende bericht van de Citadel van Antwerpen, in dato den 9 dezer:

„Het onstuimige weder, dat wij hier sedert twee of drie dagen gehad hebben, heeft mij wederhouden u te schrijven, daar ik toch mijne brieven niet konde wegstuur, aangezien de postschuif daardoor belet was te varen; heden denk ik echter, dat zij wel vertrekken zal, waarna ik dan ook dadelijk daarvan gebruik zal maken, om u eens weder te doen weten, dat ik gezond ben. Papa *Chassé*, even als al de zich hier bevindende staf- en hoofdofficieren, zijn in blaken welstand, en met de manschappen gaat het hier, wat de gezondheid aangaat, nog al redelijk wel; want op den 6den hadden wij er een honderdtal in het hospitaal en twintig kwartierzieken; ook zijn er in de laatste veertien dagen maar twee overleden, onder welke er een was, die reeds tijdens den uitval uit de Citadel, op den 5 Augustus, door het springen van eene granaat, is gekwetst geworden.”

— Volgens de ons uit eene authentieke bron gedane mededeeling, zal het Jaegerkorps van den kolonel *Clerens*, dat te Thiel opgerigt wordt, volgender wijze geëquiperd zijn:

De officieren met eenen schako volgens het gewone model, voorzien van zilveren vangsnieren, zilveren stormbanden, zilveren horen, waarin eene W, zilveren bal en zwarte pluim; eene korte jas van donker groen laken met eene rijk ronde zilveren knopen, waarop een horen. Voorts zullen de kraag en opslagen zwart zijn met roode biezen; eene groene lakensche broek met roode biezen en eene sabel zoo als de andere jagers.

De onderofficieren en jagers eenen schako met groene vangsnieren, witte metalen stormbanden, horen met eene W, zwarte bal en zwarte paardenharen pluim voorzien; een korte groene jas, die, even als die der officieren, slechts tot aan de knien rijkt, afgezet even als voor de officieren opgegeven is, eene groene pantalon, groen mouwvest en eene kapot zoo als die der infanterie, maar geene rokken; zwart lederen ransels en zwart ledergoed, terwijl alle van sabels zullen

Om het Huis op Mei en den Tuin in Februarij 1832 te aanvaarden.
Mr. G. J. SPANDAW,
Advt. & Notis.

